

PORVARIVALTIO JA TYÖVÄEN HALLINTO

VALTIO on yleisen yhteiskuntatalouden puitteissa toimiva laitos, joka on aina välittömässä yhteydessä tuotannollisen elämän kanssa ja saa elinvoimansa suoranaisesti tuotannollisista lähteistä. Ilman tuotannollisen elämän vaikuttimia ei valtiolla olisi minäkäänlaista perusteellista valtaa. Porvarillisessa valtiossa poliittinen virkakoneisto on täydellisesti palvelemassa yksityistutannon tarpeita ja vaatimuksia. Sen toiminnan määräävät täydellisesti ne voimat, jotka kulloinkin ovat tuotannollisen elämän kontrollissa.

Varsinaiset tuottajat (työläiset) eivät ole porvarillisessa yhteiskunnassa koskaan sanottavasti kyenneet vaikuttamaan yleisiin valtiopoliittisiin pyrkimyksiin siksi että yksityiset ja yhdistyneet tuotantolaitosten omistajat — suuret pääomat, rahakunninkaat — ovat olleet kykeneviä säilyttämään määräävän asemansa taloudellisen elämään kontrollissa ja sen kautta täydellisesti vallinneet poliittisen valtion.

Korkeimmalle kehittyneissä teollisuusmaissa, missä kapitalistit — yksityiset y.m. tutannon harjoittajat eivät ole enään keskenään kilpailevia, vaan toimivat he yhdistyneinä — suurina pääomayhdistyminä, trusteina, ovat he myöskin voimakkaita ja kykeneviä olemaan täydellisesti taloudellisen elämän valtiaina. Poliittinen valtio on kokonaan kykenemätön millään tavalla heidän pyrkimyksiään häiritsemään tai rajoittamaan. Kehittyneissä teollisuusmaissa pitää ehdottomasti paikkansa väite että: "jotka hallitsevat taloudellisesti hallitsevat myöskin poliittisesti."

Kuinka kapitalistit säilyttävät taoudellisen valtansa.

Taloudellisesti hallitsevalle trustituonnelle pääomalle — järjestyneelle kapitalistiluokalle — on kuitenkin korkealle kehittyneissä teollisuusmaissa vaarallinen vihollinen olemassa. Se vihollinen on tärkeässä tuotannollisessa asemassa oleva teol-

lisuustyöväestö. Korkealle kehittyneissä kapitalistisissa maissa koko tuotantokoneisto on palkkatyöläisten käsissä, jota vastoin tuotantolaitosten omistajat — hallitsijat ovat aivan tarpeettomia loiseläjiä.

Tämä teollisuustyöväestö on vaarallinen vihollinen taloudellisesti hallitsevalle kapitalistiluokalle, siksi että se on asemassa sellaisessa, että se voi milloin hyvänsä anastaa teollisuuksien kontrollin itselleen ja kukistaa kapitalismin. Se voi milloin hyvänsä lakata tuottamasta liikevoittoja hyödyttömille loiseläjille ja sen sijaan ryhtyä työskentelemään omaksi hyväkseen.

Kuitenkin vaikka tällainen on todellisuudessa asiointilanne, on kapitalistiluokan onnistunut säilyttää taloudellinen kontrolliasemansa, mikä johtuu ennen kaikkea siitä, että sen on onnistunut kaikenlaisten käytyreinsä avulla pitää työläiset tietämättöminä asemastaan yhteiskunnassa. Järjestyneellä taloudellisesti hallitsevalle kapitalistiluokalla on käytettävänä kaikki keinot joitten avulla työläiset pidetään tietämättöminä ja ankaran orjuusikeen alaisina. Sen palveluksessa on, kuten sanottu, poliittinen valtio kaikenlaisine koneistoinneen, joka laatii työläisiä vastaan kuristuskoneita, lähettää sotajoukkonsa teurastamaan kapinoivia työläisiä j.n.e., milloin hyvänsä nämä taloudellisesti hallitsevat kapitalistit vaativat. Tämän järjestyneen kapitalistiluokan palvelijana toimivat koululaitokset, mitkä jo pienestä lapsesta saakka kasvattavat työläiset nöyrästi palvelemaan ja tottelemaan kaikessa kapitalistiluokan määräyksissä. Kasvattavat työläisten lapsista alistuvaisia orjia, tahdottomia raukkoja, jotka tyytyväisinä alistuvat minäkäläisiin olosuhteisiin tahansa. Tämän taloudellisesti hallitsevan kapitalistiluokan käytettävänä on kirkko, mikä helvetin tullella pelottelee työläisiä jos he uskaltavat napista kurjia olosuhteita vastaan, jota vastoin se raukkamaisimmasta matelevaisuudesta lupaa iloa ja riemua kuoleman jälkeen. Voimakas sanomalehdistö, kirjjal-

lisuus, prostitueerattu tiede ja taide y.m. ovat kaikki kapitalistien käytettävänä ja ovat ne niitä keinoja joitten avulla se voi valtansa säilyttää, pitää työläiset tietämättöminä ja riistää heidän työnsä tuottamat hedelmät.

N.k. "työväenystävät" tukevat kapitalistien valtaa.

Kun kaikesta huolimatta taloudellisten olosuhteiden pakotuksesta ilmenee työväestössä kapinallisuutta ja pyrkii se vaatimaan parannuksia oloihinsa, ilmestyy kaikenlaisia onnenonkijoita, suurisuisia "radikaalisia" johtajia, hyviä miehiä, "työväenystäviä," jotka selittävät työläisille, että niin ja niin tulee menetellä. Vanhoilliset unioiden johtajat selittävät, että pitää koettaa sovitella, tulee pyrkiä yhteisymmärrykseen työnantajain kanssa j.n.e. Poliittilliset radikaalit, sosialistit y.m.s. selittävät, että on välttämätöntä vallata valtiovalta, sillä mitenkään muuten ei kapitalismia voida kukistaa. He kehottavat työläisiä lainaamaan suuremman huomion poliittiselle toiminnalle, tai valtaamaan valtiotallan ensin ja vasta sitten alkaa valtaamaan taloudellista valtaa.

Nämä tällaiset ainekset toimivat tavallaan joko tiettensä tai tietämättään järjestyneen taloudellisesti hallitsevan kapitalismin tukijoina, ensinnäkin siksi että he pyrkivät paikkailemaan nykyistä nurinkurista järjestelmää, toiseksi että he pyrkivät johtamaan harhaan ja hajoittamaan työläisten itsenäisen luokkatoiminnan ja uskottavat heille, että jokin muu kuin toiminnallinen taloudellisen vallan saavuttamiseksi, olisi muka tärkeämpää. He houkuttelevat työläiset jättämään asiainsa hoidon heille johtajille, suurille miehille, "työväenystävälle." Näin työläiset jäävät välinpitämättömiksi, odottavat, kärsivät ja odoittavat ja kapitaistit saavat jatkaa rauhassa riistämistään. "Työväen hyvät miehet," kaikenlaiset onnenonkijat, pitävät työläisten luokkatoiminnan hajanaisena ja vaarattomana kapitalistien vallalle.

Työläisten itsenäinen luokkatoiminta ja diktatuurivalta.

Kun työväestö tulee luokkatietoiseksi

ja luokkatietoisena ryhtyy järjestyseen tuotannossa — juuri siellä missä sen yhteiskunnallinen voima lepää, sillä kuten edellä mainittiin, on teollisuustyöväestö juuri siksi vaarallinen vihollinen kapitalistiluokalle, koska se on niin tärkeässä asemassa, koska koko tuotantokoneisto on sen käsissä — ryhtyy se pyrkimään tuotantolaitosten kontrolliin ja täten valloittaa taloudellisen vallan pois kapitalistien käsistä. Tässä valloitusstyössä se toimii itsenäisenä, käyttäen hyväkseen kaikkia niitä taistelukeinoja, mitkä milloinkin se itse huomaa kaikkein tehokkaimmiksi ja vaikuttavimmiksi saattamaan itsensä työväestön pyrkimyksiensä päämaaliin, s.o. tuotanto- ja jakolaitosten kontrolliin.

Kun työväestö, tärkeää tuotannollista asemaansa hyväkseen käyttäen, oman itsenäisen ja suoran luokkatoimintansa avulla, on anastanut tuotannon kontrolliin ja kukistanut kapitalistien taloudellisen vallan, tulee poliittillinen valtiotoiminta kyvyttömäksi. Sen valta herpaantuu itsensä, siksi että se oli vaan taloudellisen vallan käskyläisenä toimiva taloudellista pohjaa vaille oleva laitos, jonka oletettu mahtavuus kukistui taloudellisen rahamahdin mukana.

Taloudellisen kontrollin saavuttanut työväestö hallitsee järjestönsä kautta. Se pitää yllä työväen diktaturia jonka avulla kukistetaan vastavallankumoukselliset yritykset joita porvarit tulevat toimeenpanemaan taloudellisen valtansa takaisin anastamiseksi. Työväen diktatuurin avulla pidetään yllä ankaraa kuria työväen kontrollin säilyttämiseksi ja taistellaan kapitalistien voimain kokonaan tuhoamiseksi sekä työväen vallan yhä täydellisemmäksi täydellisentämiseksi. Työväen diktatuurin vallitessa tullaan ehkäisemään kaikki sellainen toiminta mikä on vahingollista työväestön vallalle, aivan samoin kuin nykyään porvarillisen diktatuurin vallitessa pyritään ehkäisemään kaikki sellainen toiminta mikä on todella vaarallista kapitalistien taloudelliselle vallalle, jota ennen kaikkea on juuri palkkatyöläisten itsenäisen luokkatoiminta.

**Työläisten itsenäinen suora toiminta saat-
taa heidät valtaan.**

Pakkatyöläisten tulisi ennen kaikkea päästä tietoiseksi omasta tärkeästä tuotannollisesta asemastaan nykyisessä yhteiskunnassa. Heidän pitäisi tulla käsittämään että koko tuotantojärjestelmä — mailman taloudellinen elämä kokonaisuudessaan — juuri se minkä kontrolleeraaminen takaa ehdottoman vallan maailmassa — on heidän käsissään, heidän määrättävissään, kuin he vaan haluavat niitä hyväkseen käyttää. Tästä tietoiseksi pääseminen johtaisi työläiset järjestymään tuotannossa ja pyrkimään tuotantolaitosten kontrolliin itsenäisen suoran toiminnan kautta. Tämä tietoisuus johtaisi työläiset toimimaan luokkana suoranaisesti yhteiskunnallisen kontrollin saavuttamiseksi, eikä sitä voisi enään kaikenlaiset onnenonkijat houkuttella tavoittelemaan sellaista minkä saavuttaminen ei mitään merkitse. Sitä ei voitaisi enään houkuttella harhapoluille, vaan pyrkisi se suorinta tietä, s.t.s. suorinta luokkatoimintaansa käyttäen pääsemään val-

litseväksi yhteiskuntaluokaksi, valloittamalla tuotantolaitokset haltuunsa.

Meille vallankumouksellisille teollisuus-työläisille on siis kaikkein tärkeintä työläisten luokkatietoisiksi kasvattaminen ja järjestäminen meidän palkkatyöläisten itsenäiseen tuotannolliseen järjestöön, sillä me käsitämme, että ainoastaan sen kautta ja siinä toimimalla sekä kaikkia suoranaisempia ja tehokkaimpia taistelukeinoja käyttämällä voidaan kapitalismi kukistaa ja työväenluokan luokkadiktatuuri perustaa. Siis toimikaamme entistä innokkaammin juuri tämän asian eteen, sillä ainoastaan siten toimien me kokemuksiemme ja tutkimuksiemme perusteella tiedämme olevamme selvällä vallankumouksellisella luokkataistelukannalla. Meillä riistetyillä ja orjuutetuilla palkkatyöläisillä itsellä on suurin syy yhteiskunnallisen vallankumouksen suoritukseen, joten me emme voi uskoa omaa asiaamme kenenkään ajettavaksi, vaan täytyy meidän toimia ja taistella itse vapautemme.

V. Sauna-aho.

MURTUMATON

Kirj. Wm. Lahtinen.

AINÖ herää keskellä suurta, läpinäkymätöntä, synkkää metsää, hieroen silmiään ja kohottautuen istumaan, vilkuillen ihmisten ympärilleen vuoroon sinne, vuoroon tänne.

Miten ihmeessä olen tänne joutunut, hän kuiskaillee itsekseen, minähän paneuduin illalla kaupungilta tulvani vuoteelle ja nukuin melkein heti. Hän tuntee ankaraa kipua ruumiissaan. Puristaa molemmin käsin päätään, ikäänkuin pingoittaakseen muistiaan: Mitä ihmettä? Mitä on tapahtunut? Onko hän tullut äkkiä hulluksi ja siinä tilassa lähtenyt tänne metsään? Hän koettaa jälleen päätään ja tuntee siihen koskevan kipeästi. Katsoo käsistään, ne ovat veressä: päässä on haava. Mutta mistä se on tullut, onko hän sen houraillessaan iskenyt?

Hän heittäytyy pitkäkseen, koettaa saada muistiaan takaisin. Hän haparoi ilmaa molemmin kä-

sin ikäänkuin koettaen sitä käsin saada kiinni. Äkkiä hänen silmänsä välähtävät: hämärästi alkaa hän hiukan muistaa, mutta ei jaksa täysin ymmärtää. Hän on näkevinään ympärillään ihmisen hahmossa olevia petoja, jotka syöksevät suustaan, läpi mustan yön, häntä kohden mitä kamalampia ääniä. Hän kuulee niiden sydäntä viiltävänä kaihuvan: "punainen, perkele, bolsheviki! Tappakaa hänet!" — Enempää ei hän muista. Kauhusta kankaana hän painaa päänsä mättääseen ja nukkuu siihen.

Kun hän jälleen herää on ympärillään synkkä yö. Hän muistaa äskeisen heräämisensä ja hänestä tuntuu niinkuin hän olisi yhä vuoteellaan, johon hän illalla meni nukkumaan. Onko hän vaan nähnyt pahaa unta? Hän koettaa nousta neisoalleen, mutta huomaa itsensä niin heikoksi että ei suu-
jimmillakaan ponnistuksilla pysy pystyssä. Hän vaipuu mättäälle ja alkaa miettiiä.